

POZORISNE PREMIJERE

FESTIVAL POZORIŠNE KLASIKE VRŠAC

Teze kolosalnih posledica

Borislav Mihajlović Mihiz, „Banović Strahinja“, adaptacija i režija Nikita Milivojević, scenografija Vladislav T. Lalicki, kostimi Bojana Nikitović, muzika Zoran Erić, igranju Svetozar Cvetković, Ljiljana Krstić, Varja Đukić, Milo Miranović, Branimir Popović, Miroslav Krivokapić, Mladen Nelević i Slaviša Čurović. Produkcija Budva grad teatar

Postavljaajući na scenu komad Borislava Mihajlovića Mihiza „Banović Strahinja“, reditelj Nikita Milivojević analizira ovaj mita zasniva na jednoj paradoksalnoj pretpostavci. Starog Jug Bogdana, njegove sinove, Banovića Strahinju i nevenu mu ljubav Milivojević dešifruje uz pomoć scenskog ambijenta karakterističnog za novoformirani sloj bogatih i na društvenoj lestevici netom uzdignutih ljudi. Klavir, karakteristična odeća (kostimska replika), nemušti simboli proistekli noćku da, ili balerine shvaćene u skladu sa kordunaškim predstavama o umetnosti, predstavljaju scenski okvir i ključ provere jedne od brojnih teza postavljenih ovom predstavom.

Prva se tiče nivoa značenja mita i mogućnosti njegovog transporta u sadašnje vreme čime je sugerisana identičnost vlasti u svim vremenima. Fokustrajući pri tom porodičnu nesreću (preljubu) Milivojević aktivira drugi plan svog pristupa. Banović će, uprkos obilju simbola savremenog doba ipak pristati na ono što ni jedan braćni par u ovom trenutku ne bi – sud časti. Time je definitivno uspostavljena osnovna teza kolosalnih

Cvetkovića i Varje Đukić, na drugoj. Postupkom svedene interpretacije i stilski suprotstavljenog glumačkog izraza u potpunosti je i došlo do realizovan kontrapunkt scen- skog izraza i njegovog značenja, uz pomoć kojih je jedino i bilo moguće sprovođenje neobičnih i smelih teza. Samo prgavi, bahati i bezobzirni Jug Bogdan može biti prototip vane- vremenog junaka spremnog na sva- ku vrstu podvale, incest i suđenje na koje nema pravo. Šifra koju on i njemu podređeni ne razumeju i na- čin na koji se može suprotstaviti ta- kvoj volji sastoji se od štofa druge vrste: igre blagosti i poverenja u skrivenu tajnu življenja. Dodano li tome da su pored navedenih gluma- ca – Branimir Popović, Ljiljana Kr- stić, Milo Miranović i mlađi Slaviša Čurović svojom efektivnom igrom u potpunosti zaokružili celinu redi- teljevog plana zaključak koji se lo- gično nameće glasi: Radikalna ana- liza Mihizovog teksta imala je radi- kalne posledice po uobičajena i ne- vešta tumačenja savremenih dram- skih tekstova kojima naše pozorište obiluje. Takvih će, nakon ove pred- stave biti sve manje.

Zejkko Jovanović

PROMOVISAN „TREĆI ARGUMENT“, NAJBOLJI DOMAĆI STRIP ZA 1995/1996.

NA NOVOM GROBLJU SAHRANJEN ALEKSANDAR ACA POPOVIĆ

Otišao advokat malih ljudi

Velikog pisca ispratili oni koji su ga voleli i poštovali a beseda- ma su se od njega oprostili Dušan Kovačević i Jovan Ćirilov

U prisustvu porodice, prijatelja, kulturnih i javnih delatnika juče je u Aleji velikana na beograd- skom Novom groblju sahranjen književnik i dramski pisac Alek- sandar Popović. Sahrana je obav- ljena po verskom pravoslavnom obredu a besedama su se od Ace Popovića oprostili Jovan Ćirilov i Dušan Kovačević.

– Danas je 11. oktobar 1996. godine. Ovaj dan će se ubuduće pominjati kao dan kada je Alek- sandar – Aca Popović krenuo na dalek put, put kojim su već otišle generacije i generacije pozorišnih ljudi.

Tamo, negde daleko, sačeka- će ga Sterija i Nušić, i, verovatno upitai, kao sabrata po peru: „Ka- ko je, Aco, sad kod nas?“ A ti ćeš im odgovoriti: „Kao u vašim dra- mama, pa još mnogo gore“.

Dragi Aco, ispraćaju te oni koji su te voleli i poštovali, koji su tvoje drame igrali ili ih gledali kao svoje smešno-tužne živote.

R. K.

Bio si advokat malih, običnih lju- di bez mogućnosti da plate pra- vog advokata, pa su se tebi žalili, a ti si njihove živote ispisivao i odnosio u pozorište, da ih tvoji prijatelji glumci izgovaraju, optu- žujući krivce i braneći postradale. Skoro da nema imena i nadimka koje nisi branio.

Ne znam kome će se od danas žaliti ti tvoji ljudi iz predgrada iz kućica na periferiji naše nebrige i nepravde.

Spremajući se za ovaj put, (a nisi ga se plašio), i režirajući tvoj poslednji komad u Zvezdari – „Baš bunar“, jednog dana si re- kao: „Overio sam kartu u jednom pravcu“. I mada si se celog života borio da preživiš, mučeći se i zlo- pateći, ostavljaš nam veliko i ne- procenjivo bogatstvo. Neka ti je spokojan put i neka ti je laka ova zemlja koju si toliko voleo. Hva- la ti – rekao je Popovićev sabrat po peru Dušan Kovačević.